‘Vogels kijken doe je met je oren’

Afsluiting van de basiscursus

De basiscursus is ten einde. De laatste dag luisteren naar de vogels. Het is 07.00 uur. We gaan het veld in op deze laatste cursusdag, samen met de gidsen Lars en Henk. We boffen, mooi weer en twee zeer deskundige gidsen. Ze hebben ogen als Sperwers, zo blijkt, en oren, die alle frequenties schijnen op te merken tussen 20

Cursisten CONCENTREREN zich op vogelgeluiden. *Foto: Ton Lansdaal*

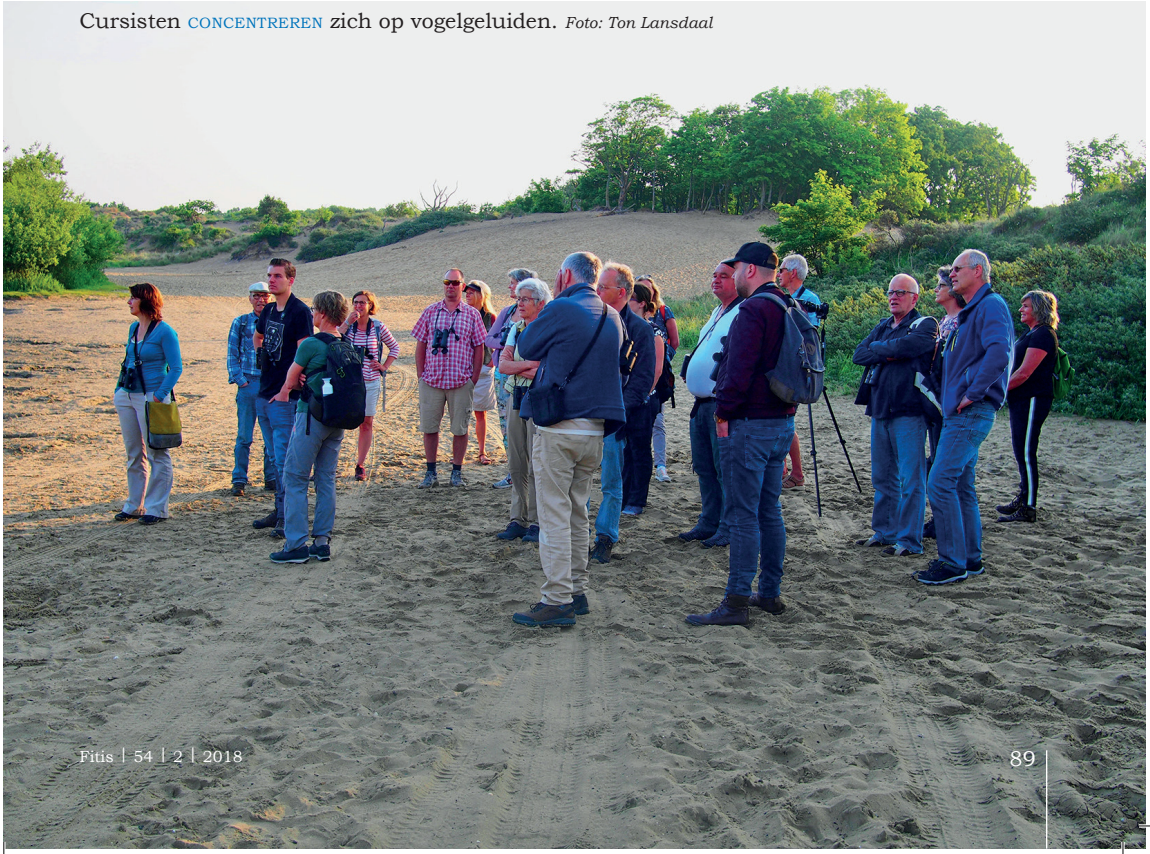

en 20k HZ, maar dan uitsluitend gevoelig voor de geluiden van vogels. En die zijn er, zoals ook wij kunnen horen, in overvloed aanwezig in en rond het Koevlak.

OK, ik hoor vogelgeluiden, veel vogelgeluiden. Maar dan is er de stelligheid, waarmee beide gidsen op twee ogenschijnlijk door elkaar klinkende piepjes/strofes durven te beweren dat het **En** het Winterkoninkje is **en** gelijktijdig de Graspieper. Dat gaat me te ver. Hier haak ik af. Dit kan niet!!!

Ik berust en beperk me tot het visuele. Richt me op mijn camera en kijker. Gelijktijdig dringt nederigheid zich bij me op. Nederigheid vanwege zoveel kennis. Een paar cursisten zijn nog volledig aangehaakt en weten feilloos de geluiden te koppelen aan de juiste vogel. Waanzinnig!!!

Met Lars gaan we door het wisselende landschap. Henk, zoals hij bij aanvang aangaf, neemt nu een kortere bocht in de Kennemerduinen. Lars is niet te stoppen. Onderweg probeer ik zoveel mogelijk *podium* te vinden voor mijn fotospullen om zodoende een mooi plaatje te maken. Het lukt bijna doorlopend, maar bij de Gekraagde Roodstaart ben ik te laat, ondanks de hulp van medecursisten, zoals Martin. Dank daarvoor.

Het laatste stuk van de wandeling is stil, rustig. We naderen het einde. Dat is voor iedereen in de groep voelbaar. Het einde van de dag, het einde van de cursus. De afsluiting.

En dan is daar, een paar honderd meter voor het Bezoekerscentrum, een bankje op een mooi plekje. Een koperen plaatje siert de houten rugleuning met daarop de tekst van de schenker van het bankje. Samen met medecursist Hans kijk ik naar de toepasselijke tekst van Luc Leermakers. Op 50-jarige leeftijd en dus veel te vroeg overleden (23 november 2017). Gids, natuur- en vogelliefhebber, IVN-er en gepassioneerd voor de geluiden van de vogels.

'Vogels kijken doe je met je oren' staat er op het plaatje. Dankjewel, Luc. Dat advies van je, had ik nodig. Ik ga nu meer luisteren.

■ *Ton Lansdaal*